

Společný zpravodaj farností Újezd a Horní Lhota. Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků

Znamení křesťanů je kříž

V měsíci září slavíme svátek Povýšení svatého Kříže, který patří k tak zvaným svátkům Páně (Uvedení Páně do chrámu, Proměnění Páně), které se v celé církvi slaví i když případnou na neděli, ačkoliv třeba svátky jednotlivých apoštolů, pokud případnou na neděli, tak se ten rok liturgicky neslaví. Původ svátku Povýšení svatého Kříže je v Jeruzalémě, kde se už v 5. století v tento den vystavovaly k veřejné účtě věřícím zbytky dřeva z Kristova kříže. V 7. století se svátek, který byl původně slaven u křesťanů na Východě, rozšířil i na Západ. Později se v tento den zároveň vzpomínalo na znovuzískání svatého kříže, který z Jeruzaléma odnesli Peršané jako kořist a které císař Heraklius v roce 628 přinesl zpět do Jeruzaléma.

Co pro nás kříž znamená? Chceme-li jej pochopit, musíme se na něj dívat jako na knihu, ve které je třeba naučit se číst. Čteme-li pozorně v této knize kříže, pak si uvědomíme, že kříž není jenom nástroj utrpení, ani jenom výsledek nenávisti, ale je to nástroj lásky. Utrpení a nenávist zanikly, nebo zaniknou, ale láska, která se projevuje na kříži, zůstává.

Láska bolí, jak říká blahoslavená Tereza z Kalkaty. Podle sv. Pavla z Kříže není možné oddělit lásku od bolesti, ani bolest od lásky. Patří k sobě. Proto se milující duše raduje ve své bolesti a ve své bolestivé lásce plesá.

Autorem knihy kříže je Bůh. Kříž se nevztahuje jenom na nějaký výjimečný životní okamžik, na který čekáme s úzkostí a který nám pak dokáže pokazit každou radost, vnést do ní hořkou příchut'. Kříž, to není nějaké nutné zlo, které musíme překonat. Kříž je něco o moc hlubšího a stálého. Kříž, to je stálá ochota k oběti, má to být postoj, připravenost. Je zbabělostí spoléhat se na to, že se nám bude jenom dařit a půjdeme cestou menšího odporu, někdy i za cenu zrady, nebo kolaborantství, jen aby se od nás nepožadovala nějaká oběť, nějaký způsob zřeknutí se sebe sama, protože si už tady na zemi chceme vytvořit svůj malý (ale jak ubohý) ráj.

Kříž se má stát našim každodenním průvodcem. Má nespočetné množství podob. Křížem může být například hrdinské cvičení se v trpělivosti, která nikdy na nikoho nežaluje, nikoho nekritizuje, nikoho nesoudí. Vyžaduje to hrdinskou ctnost, která je dnes i mezi křesťany velmi vzácná a tak by jí bylo třeba, aby to očistilo vzduch ve všech křesťanských společenstvích.

Kříž neznamena a nemá znamenat nějakou zálibu v utrpení a bolesti. Pak by to už nebyla bolest a kříž, ale úchylka. Kříž je křížem proto, že skutečně bolí, že je nám nepříjemný, že je nám proti srsti, ale na druhé straně nás od mnohého osvobozuje a činí nás svobodnými pro Boží vůli, dává naší duši rozlet. Je jako oheň, který ztvárňuje ocel, aby byla zpracovatelná na užitečné pomůcky a potřeby. Bez ohně, bez roztavení se ocel dá zpracovat velmi těžko a když, tak opět jen pod velikým tlakem. Každý, kdo si uvědomí potřebu a radost z konání Boží vůle, si také musí uvědomit, že naše já se tomu často vzpírá, že k tomu není přizpůsobeno, pokud se nenechá zpracovat křížem, pokud ho nepřijme. Když Pán Ježíš říká: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě“, tak to nemyslí časově, v řadě, ale nejdříve se zapřeme a pak vezmeme svůj kříž, ale tak, že sebezapření a vzít svůj kříž jsou jenom jiná pojmenování téže skutečnosti. Zapření sebe sama se vyžaduje k tomu, aby člověk vzal na sebe svůj kříž. A kříž představuje zapření sebe sama. Nejsou to tedy dvě věci, ale jedna a tatáž. A následování Krista spočívá v tom, že bereme svůj kříž, že se řídíme jeho slovy a příkladem.

Z myšlenek otce biskupa Ladislava Hučka

Apoštolát modlitby

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové na měsíc září:

Úmysl všeobecný: Aby politici vždy jednali s poctivostí, bezúhonností a láskou k pravdě.

Úmysl misijní: Aby křesťanské komunity měly rostoucí ochotu posílat misionáře, kněze a laiky, spolu s konkrétními prostředky, nejchudším církvím.

Úmysl národní: Za světlo Ducha Svatého pro správné uspořádání životních hodnot.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci srpnu 2012 přijali:

Danielu Hovžákovou	Loučka
Darinu Heinzovou	Sehradice

***

Svou společnou cestu životem začali v měsíci červenci a srpnu 2012 před Božím oltářem:

Ondřej Tonkovič	Zlín
Marcela Malyšková	Horní Lhota
Vlastimil Frýželka	Újezd
Alice Marušáková	Držková
Pavel Janský	Lukov
Veronika Petruš	Loučka
Jiří Machů	Sehradice
Dagmar Běhunčíková	Loučka
Josef Petráš	Dolní Lhota
Lenka Vaculčíková	Brumov - Bylnice
Pavel Doruška	Vysoké Pole
Anna Stružková	Drnovice
Petr Kučera	Sehradice
Jana Motyčková	Sehradice

***

Koncem června, v červenci a srpnu 2012 odešli na věčnost a byli pohřbeni:

21. června:

Hedviga Šenovská	74 let
-------------------------	--------

Horní Lhota 110

29. června:

Josef Jureček	91 let
----------------------	--------

Újezd 244

4. července :

Josef Velička	79 let
----------------------	--------

Sehradice 105

8. července :

Anna Macíková 85 let
Újezd 144

9. července :

Jan Machů 75 let
Vysoké Pole 4

15. července :

Zdeňka Kolaříková 85 let
Sehradice 7

22. července :

Bohumil Vaněk 60 let
Újezd 231

28. července :

Jiřina Janošová 85 let
Vysoké Pole 173

6. srpna :

Marie Machů 80 let
Horní Lhota 93

8. srpna :

Vlasta Polčáková 79 let
Vysoké Pole 106

14. srpna :

Jana Polčáková 41 let
Vysoké Pole 190

* * *

Nikdo ať si nemyslí, že mu stačí moudrost bez posvěcení, přemýšlení bez modlitby, bádání bez obdivu, obezřetnost bez nadšení, pilnost bez zbožnosti, vědění bez lásky, nadání bez pokory, horlivost bez Boží milosti a věhlas bez moudrosti z nebe vlité.

Sv. Bonaventura

K svátku Narození Panny Marie:

Ona je studnicí zapečetěnou, z níž celý svět uhasil svou žízeň
Ona je netknutým pokladem, z něhož se celé lidstvo obohatilo.
Ona je tou, u níž přebýval Bůh a z níž vyšel Syn Boží.
Požehnána buď!

Givargis Varda, Syrie, XIII. stol.

Celostátní setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou

Ve dnech 14. – 19. srpna 2012 jsem se zúčastnil celostátní setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou. Do tohoto města na Vysočině se letos sjelo asi 6000 mladých, aby zde prožili krásné chvíle s kamarády, ale hlavně s Bohem. Já sám jsem do Žďáru jel s poněkud smíšenými pocity, neboť jsem na žádné takové akci ještě nikdy nebyl a tudíž nevěděl, co od toho mám čekat. Ihned po příjezdu vlakem však mé obavy vystřídalo nadšení z takového množství mladých křesťanů.

Ubytování jsme byli po diecézích na školách po celém městě. Zde se také vydávaly obědy. Večerní a ranní program byl téměř vždy u hlavního pódia vzdáleného od naší školy 750 m. V těchto programech jsme se vždy pomodlili večerní či ranní modlitbu, někdy následovala katecheze některého z našich biskupů (např. Karel Herbst nebo Pavel Posád), jindy mladí mezi sebou utvořili diskusní skupinky a diskutovali hlavně o Duchu svatém. Především večerní programy byly okořeny pásmem svědectví lidí, které si k sobě Bůh nějakým způsobem povolal (ať už ke kněžství, řeholnímu životu nebo k samotné víře v něj ...). Co se týká večerních modliteb, každý den jsme se modlili jinak – v úterý s ostravsko-opavským biskupem Františkem Lobkowiczem nešpory, ve středu s královéhradeckým biskupem Janem Vokálem růženec, kde se místo tradičně vkládaných tajemství tato tajemství živě hrála na pódiu, ve čtvrtek s plzeňským biskupem Františkem Radkovským modlitbu za odevzdání Bohu všeho, co nás trápí, v pátek byla večerní modlitbou mše svatá celebrowaná kardinálem Dominikem Dukou, v sobotu jsme s generálním vikářem královéhradecké diecéze Josefem Kajnekem slavili večerní vigilií s obnovou biřmování a adorací s požehnáním. Bylo určitě dobře, že se střídaly různé druhy modlitby – každá ve mně zanechala něco jiného, avšak ona sobotní vigilie s adorací bylo opravdu velmi silný duchovní zážitek. Být součástí šestitisícového davu lidí, kteří si navzájem rozsvěcují svíčky jako znamení toho, že Kristus je Světlo světa, je opravdu nádherné. Ranní modlitby byly většinou formou žalmů. Každý den pokaždé v odlišném čase byla u hlavního pódia mše svatá, kterou vždy sloužil jiný biskup (středa – českobudějovický Jiří Paďour, ve čtvrtek mše svatá za vyprošení lásky - litoměřický Jan Baxant, v pátek mše svatá o smíření - kardinál Dominik Duka, v sobotu brněnský Vojtěch Cikrle, a v neděli olomoucký Jan Graubner). V průběhu celého setkání nás zpěvem doprovázely 3 hudební křesťanské skupiny, spolu, s nimiž jsme i my mohli chválit Boha nikoli tradičními písněmi z kancionálu, nýbrž poněkud modernějšími písněmi ze zpěvníku, který jsme tam každý dostali. Jedna z těch skupin byla i skupina ADORARE z Val. Klobouk. Bylo to určitě příjemné oživení jak mší svatých, tak i celého programu.

A jaký býval program během dne? Tak např. ve čtvrtek byla setkání po diecézích. Naše arcidiecéze se sešla v Domě kultury, který praskal ve švech, protože od nás přijelo do Žďáru

nejvíce účastníků. Ranní modlitbu tu vedl valašskokloboucký kaplan P. Jan Liška, který je také kaplanem pro mládež našeho děkanátu. Bylo to velice příjemné setkání, na němž promluvil i náš arcibiskup Jan Graubner. Hudebně nás doprovázela skupina ADORARE. V průběhu celého setkání jsme měli možnost navštívit 3 pásma přednášek, kdy každé pásmo zahrnovalo asi 30 přednášek, z nichž jsme si museli vybrat vždy jen jednu, což bylo opravdu velmi obtížné, když máte na výběr z takových témat jako jsou např.: lenost jako parazit, křesťanská politika, církevní dogmata, proč je sex posvátný, negativní styly v moderní hudbě, Mudr. Ježíš z Nazareta, Ježíš vyhání zlé duchy, anorexie, eutanazie, jak se modlit, tajemství a skutečnost eucharistie, jak se naučit rozjímat, modli se a pracuj nebo naopak a mnoho dalších. Páteční ráno bylo netradiční v tom smyslu, že jsme si mohli z 25 druhů ranních modliteb vybrat jednu, pro niž jsme se rozhodli – např. modlitba breviáře, s ikonami, modlitba těch, kdo spolu chodí, růženec, eucharistická adorace či mše svatá východního obřadu. Po obědě v čase 13:00 do zhruba 15:00 bylo každý den na výběr z několika druhů aktivit – sport, výtvarné díly (vyrobiť pro někoho dárek), zajít potěšit staré a nemocné lidi ve městě, přihlásit se na brigádu pro Žďár nebo jen tak lenošit. Ve čtvrtek v podvečer k nám přijelo asi 10 hudebních skupin všech stylů, které koncertovaly po celém městě. Každý si přišel na to své. Sobotní odpoledne bylo zase vyhrazeno poutím. Dostali jsme dopředu na výběr ze 14 tras dlouhých od 2 do 12,6 km, v jejichž průběhu nás provázelo 8 zastavení (např. vyrobit si svůj perníček, koncert pod skalami, výstava fotografií ...). Byla to příležitost jak pro osobní putování, tak i ve skupinkách nemluvě o tom, že každý mohl tu svou pouť za něco či někoho obětovat. Já spolu s mým kámošem jsme sice dvě zastavení úplně minuli a na to poslední už ani nedošli, přesto nás hřál u srdce dobrý pocit ze seznámení se s dalšími účastníky této pouti. Málem bych zapomněl na to, že nás ve čtvrtek večer navštívili rodiče Chiary Luce Badano (1972-1990). Říkáte si, kdo to je? Je to italská dívka, která ve svých 18 letech zemřela na nádor kostí. Svou nemoc přijala a snášela se statečností. I proto byla roku 2010 prohlášena za blahoslavenou. Její rodiče nám velmi emotivně vyprávěli, jaká byla, jak dokázala svou nemoc přijmout a až do poslední minuty byla radostná, protože věděla, že se setká s Ježíšem. Byl to velice dojemný zážitek a také chvíle k uvědomění si toho, že to byla v podstatě docela obyčejná dívka jako my, ale svou láskou k Ježíši daleko převyšovala bolest, kterou jí působila její nevléčitelná nemoc.

Po celý týden byli v pohotovosti desítky kněží, takže každý, kdo chtěl, si mohl vykonat svátost smíření nebo duchovní rozhovor. Mimo to se v místním kostele sv. Prokopa od rána do večera vystavovala Nejsvětější svátost, tudíž za vše, co jsme prožili, jsme ihned mohli samému Ježíši poděkovat nebo jej za něco poprosit. Poblíž hlavního pódia se nacházelo velké množství stánků různých organizací (Paulínky, Salesiáni, rádio Proglas, televize Noe, časopis IN!, web pro mladé signály.cz, Hnutí pro život ...), od nichž jsme si mohli něco koupit, dozvědět se atd. Nádhernou službou nám mladým byla prosebná modlitba, při níž se nad vámi modlí 2 lidé (např. řeholní sestry nebo bratři, ale i úplně obyčejní mladí) za vaše problémy, které jim předtím sdělíte. Sám jsem to vyzkoušel a opravdu to funguje. Ještě doplním, že celé setkání bylo ukončeno v neděli mší svatou, při níž náš arcibiskup udělil sedmi zástupcům diecéze svátost biřmování. Úplně bych ale zapomněl na motto celého setkání. Tím byl úryvek z Listu Galat'anům: „Ovocem Ducha je láska, radost a pokoj.“ Mám-li mluvit za sebe, tak možná jsem tohoto ovoce nenasbíral plné koše (možná jo), avšak minimálně několik málo

kusů od každého jsem si sebou domů určitě přivezl. Nyní doufám, že toto ovoce zde zakoření a ponese plody.

Pár řádků závěrem chci ještě věnovat mládeži naší farnosti (tím mám na mysli hlavně újezdskou, protože z Horní Lhoty se na toto setkání vypravila skupinka asi deseti lidí): „*Milí mladí, bylo mi trochu líto, že jsem z celé naší újezdské farnosti jel na toto setkání jenom já (nebo jsem o nikom dalším nevěděl). Tím vás ale nechci kritizovat, ba právě naopak. Možná jste o tomto setkání ani nevěděli, možná jste neměli čas, možná jste neměli s kým jet, možná se vám tam nechtělo, a když jo, tak jste třeba měli strach a říkali si: „Co tam budeme dělat?“ a našlo by se mnoho dalších důvodů, proč tam nejít. Já jsem mnohé z těchto důvodů měl v sobě také, ale našel jsem si i jeden jediný důvod proč tam jet. Chtěl jsem se setkat s mladými z celé republiky. A opravdu se mi to vyplnilo. A vám všem bych přál zažít ten pocit být jedním ze 6 000 mladých zpívajících: „Tobě patří chvála, čest a sláva, my zvedáme svoje dlaně, my voláme: Ty jsi Pán!“ A nejkrásnější na tom bylo to, že každý, s kým se tam potkáte, se na vás usmívá (byly i výjimky), chce vědět, odkud jste, a chce se s vámi seznámit. Poznám jsem to sám na sobě – seznámil jsem se s děckama z Otrokovic, Brumova, Tábora. A i když třeba nejste ten typ, který by se hned s každým seznámil, tak vás ujišťuji, že já také ne a přesto jsem si tam našel spoustu nových kamarádů, načerpal mnoho duchovních impulsů a přivezl si z tama kromě pytle plného prospektů, knížek a céděček i plno zážitků jak duchovních, tak světských. Další celostátní setkání bude sice až za 5 let, avšak v průběhu těchto pěti let bude setkání diecézní, děkanátní a mnohá další, o nichž budete dopředu informováni. Pevně věřím, že se na tyto akce vypravíme z naší farnosti ve větším počtu, neboť právě na takových setkáních může vaše víra růst a můžete se přibližovat Ježíši. Já sám jsem to zažil a všem vám to moc přeji.“*

Vojtěch Chupík

Desatero účastníka celostátního setkání mládeže

1. Mapě Žďáru bezmezně věřit budeš.
2. Neusneš uprostřed programu nadarmo.
3. Pomni, abys přesný čas jídla světil (nebo ti vydáno nebude).
4. Cti pořadatele svého i pořadatelku svou, abys dlouho živ byl a dobře ti bylo ve Žďáře.
5. Neznečistíš.
6. Nezničíš.
7. Neutečeš (platí zvláště pro členy přípravných týmů).
8. Nepromluvíš křivého svědectví proti ubytovateli svému.
9. Nepožádáš o spacák bližního svého.
10. Nebudeš-li už mít karimatku jeho.

Ze setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou

Foto: Vojtěch Chupík

Dopis z prázdnin

Milá mámo, milý táto,

začíná nový školní rok. Bude to určitě pořádná zátěž pro mě i pro Vás, a tak Vám oběma chci napsat několik řádků. Budou trochu zvláštní, protože zachycují věci, které si mnohdy ani nepřiznám, a někdy je dokonce vši silou odmítám. Něco mi snad dojde později. Možná Vám za pár let řeknu něco z toho, co právě píšete, lépe. Chci však, abyste to věděli už teď.

Díky, mámo a táto, že pro mě máte rozhodně víc času, než uvádějí statistiky. Jedna z nich dokonce hovoří o devatenácti minutách ze strany matky a o dvou minutách ze strany otce, které mají průměrně denně pro přímý kontakt se svým dítětem. Ale stejně ho potřebuji víc. Víím, že děláte všechno kvůli mně a pro mé dobro. A taky víím, že to dnes není vůbec jednoduché. Ale já ze všeho toho, co mi dáváte, nejvíc potřebuji Vás, přestože někdy stojím u výkladní skříně a vztekám se nebo Vám jindy vyčítám, že spolužák ze třídy už má svůj notebook. Chtěl bych Vás znát, nejen jak něco obstaráváte a jste ustaraní, jak sedíte u televize nebo řídíte chod domácnosti hlasem z mobilního telefonu. Potřebuji Vás mít u sebe, toužím po

Vaší náruči, pocitu bezpečí a vědomí, že o mně víte, že mi rozumíte, i když si v mnohém „rozumět“ nebudeme a ani „rozumět“ nebudeme moci. Hledám zastání, ruku, které se mohu zachytit a která dokáže vést, i když tu ruku mnohokrát odmítám, abych vyzkoušel Vaši vytrvalost a vlastní svobodu. Moc to nechápu, ale leckdy dělám naschvály a průšvihy jenom proto, aby si mě někdo všiml, že se cítím odmítnutý nebo že se docela obyčejně nudím. Dovolte mi s Vámi něco společně dělat, vyrábět, přestože to s mou pomocí bude trvat dvakrát déle, pohrát si a vyrazit na pár hodin mimo domov. Jak se mám jinak naučit mít někoho rád, naslouchat, komunikovat, odpouštět, pracovat, bojovat a vyrovnávat se se světem kolem sebe i s vlastními pocity, ve kterých se vůbec nevyznám!

Když už jsem se zdržel u tématu čas, chci Vás poprosit ještě o jedno, i když se to zdánlivě mé osoby netýká. Nenechte si prosím denně vzít jak chvíli na vlastní odpočinek, tak na čas, alespoň 10 minut, kdy si spolu vy dva sedněte, společně vypijete kávu, něco málo pojíte a řeknete si pár hezkých slov – třeba i bez přítomnosti nás dětí a pokud možno dříve, než se normální člověk začne těšit pouze na věrnou přítelkyni – postel. Díky, že si dokážete denně odpustit a nedopustíte, aby slunce zapadlo nad Vaším hněvem. Potřebuji objevit, že život má smysl, že je krásný a že se lidé mohou mít přes všechny kříže a těžkosti rádi a umí si to dát najevo. Jinde než u Vás to odkoukat nemohu.

Děkuji Vám, že mi pomáháte i se školou. Nepotřebuji, abyste za mě dělali úkoly, místo mě řešili různé problémy nebo mi odstraňovali překážky z cesty, ale potřebuji se pro život s Vaší podporou naučit hledat správná řešení a s těžkostmi se naučit rvát. Děkuji, že mě vyslechnete, když přijdu domů, případně ze mě dostanete, co se ve škole dělo, a že Vás nezajímají jenom moje (po)známky. Jsem rád, že chápete, že se po návratu ze školy potřebuji vybit a že mi k tomu dáváte prostor. To, oč Váš chci poprosit nyní, Vám budu mít ve skutečnosti dlouho za zlé. Nedovolte mi dělat úplně všechno, co chci já sám, ať už jsou to dlouhé hodiny u televize či počítače, přání jít večer kdykoli kamkoli, i když samozřejmě na druhý extrém. Učte mě při ponechání svobody rozhodovat se, správně volit a dostat do života alespoň trochu řádu. Nevím, co ze mě bude. Velmi si vážím toho, že to i pro Vás zůstává tajemstvím, že se mě nesnažíte namačkat do předem připravené šablony svých neuskutečněných snů a přání.

A konečně Vám děkuji, aniž si to můžu nyní uvědomit a aniž si to možná uvědomujete Vy sami, že mi představujete Boha. Asi dlouho ke mně Ježíš nebude přicházet jinak než skrze Vás. Učím se ho znát a věřit mu v první řadě ne proto, že jste mě poslali do hodiny náboženství, na nedělní mši či k večerní modlitbě. I za to díky, protože to mnohdy vyžaduje mnoho rodičovského výchovného umění. Ježíš přichází především skrze svědectví Vaší živé víry a modlitby. Asi nikdy nezapomenu na chvíli, kdy jsem vtrhl do ložnice a našel Vás tam, jak se upřímně modlíte růženec, nebo jak jsem si uvědomil, že si máma u plotny zpívá mariánské písně a je jí dobře. Anebo tenkrát, když jsem udělal tu obrovskou hloupost a vy jste mi ji odpustili. Díky za Vaše úsměvy, za povzbuzení místo výčitek, i když k nim dávám spoustu důvodů, protože to všechno mi pomáhá, abych uvěřil tomu, že mě i Bůh má rád, a abych mohl být šťastný. Díky za to, že Vás mám, a do nového školního roku Vám přeji pořádný kopec trpělivosti.

(podle P. Františka Blahy zpracoval V. Ulrich)

Z pamětní knihy farnosti Újezd

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání ThDr. P. Jaroslava Studeného, faráře a administrátora farnosti v letech 1984 – 1990

Návštěvníci naší obce z daleka i z nedaleka dávají najevo, že se jim u nás líbí, že je zde krásně, obdivují úpravnost a výstavbu obce atd. (ne že by nebylo co vylepšovat). Líbí se jim zejména dominanta obce, náš farní chrám sv. Mikuláše, postavený v empírovém – klasicistním slohu doby napoleonské v letech 1844 – 1845, který je již zdáli viditelný na vyvýšenině nad obcí zvané „Hradištěk“. Péče o chrám, jediný svého architektonického druhu na okrese a jeho zvelebování je kontinuální, o čemž se dovídáme ze záznamů ve farní kronice, ale i v současnosti z informací našeho faráře Mons. Jana Můčky, průběžně při oznamování v závěru bohoslužeb. Pokračuje tak v úsilí svých předchůdců. Současný zářijový zápis v tomto farním listu je stále z pera ThDr. J. Studeného. Plány, které měl, se mu dařily, ale jak on sám přiznává, že „Ovocem naší práce je důkaz našeho přátelství k lidem. V tomto smyslu se přibližujeme práci lásky k bližnímu. Proto se nemá vykonávat se sevřenou pěstí a zatvrzelým srdcem. Jak ruka tak i srdce, obě se musí otevřít a rozšířit. Bez této otevřenosti není žádná skutečně opravdová práce... Jen za tuto cenu i nejtěžší práce stejně jako láska „všechno snese, všechno věří, všechno doufá, všechno překonává“ /1 Kor 13,7/. A také jen tehdy bude schopná, bez třídní nenávisti, i nejtěžší oběti, vzít na sebe a rozvinout všechny ctnosti, bez kterých není žádná užitečná a plodná práce.

Když nějakou práci vykonáváme z lásky k Bohu, jsme připuštěni milosrdným Bohem k úžasné ctěnému a prospěšnému dílu, k odčinění. Proto znamená pro nás práce v potu naší tváře odčinění a zušlechtění. Pocit svobody, kterou jsme získali svou prací, je největší radost. Pohled na Boží tvář v době celé námahy a plahočení nás činí šťastnými. Skutek se mění v radost. Je to stejně pěkné, jestli pro Boha loupeme brambory nebo stavíme dům /Úvahy věřících, J.S./.

Z jeho následného zápisu z r. 1985 se dovídáme, že v témže roce jsme pořídili řezivo a různé železné profily pro případné opravy. A co chceme dělat v roce 1986? Budeme dále usilovat, aby nám řemeslníci zhotovili co nejdříve: kamenný oltář pod Pietu, nové dubové rámy na zbývající velké obrazy v kostele. Dále nové zpovědnice a klekátko, krajinku pro Betlém, kazatelnu dubovou. Hned po velikonocích chceme všechno vynést z kostela a vysekat drážky pro novou elektroinstalaci. Postavit lešení pro malíře. Osekat 3 obrazy v presbytáři, které opadávají a nejsou nijak povzbudivé, abychom mohli místo nich pořídit tři barevné mozaiky. Do 2. června mají pracovat malíři. Na září plánujeme biřmování. Spoléhám na pomoc a štědrost farníků, že mě nenechají přijít do tísně. Pán Bůh nám pomůže a s jeho pomocí dokážeme mnoho udělat.

Ve škole máme 299 dětí (loni 285). Už se s nimi sžívám, rozumím lépe starším žákům a učí se mi mnohem lépe než před 2 lety. To jsem přišel, po 12 letech vyřazení z duchovní správy a také nikdy předtím jsem v pohraničí neučil starší děti. Bohu díky!

L.P. 1986

Stále ještě máme před sebou mnoho oprav a pořizování nových věcí. Přesto se snažíme, aby vlastní duchovní správa netrpěla. Zaopatřování nemocných a starých farníků bývá společně v kostele i po vesnicích doma. Bývá to dvakrát za rok, před vánocemi a před velikonoce. Lidé přicházejí v hojném počtu (80 – 120) a s vážností myslí na to nejpotřebnější. Mnozí pak umírají v nemocnicích bez možností přijímat svátosti. Ve Slavičíně jim to bývá umožňováno. Cizí zpovědníci bývají 3x za rok, před velikonoce, prvním svatým přijímáním a před svátkem Krista Krále. Lidé toho příliš nevyužívají. U 1. sv. přijímání bylo 63 dětí, do náboženství chodí 272.

Práce, které jsme udělali v roce 1986: V kostele jsme udělali novou elektroinstalaci (měděné dráty místo hliníkových), malíři vymalovali kostel (St. Trčka z Újezda a jeho spolupracovníci z Gottwaldova). Pozlacovač Boh. Bittner ze Staříče pozlatil dva boční oltáře (oltář P. Marie a sv. Anny) a římsy v kostele. Stolaři udělali nové rámy na zbývající obrazy kromě křížové cesty, stoličky pro ministranty a kněze, pod oltář sv. Anny nový dubový stůl. Dřevopodnik Holešov dodal nové třídílné zpovědnice, ambon, hlavní oltář a všechny stupně (přes 200 tisíc). Pořídili jsme krajinku pro Betlém a zbývající epoxydové sošky. Začali jsme s výměnou olověného těsnění na barevných oknech. Pořídili jsme nové běhouny pro kostel. V presbytáři jsme nechali udělat novou mozaiku sv. Mikuláše (akad. malíř Rostislav Novák z Prahy a Dagmar Vyoralová z Gottwaldova) – 90 tisíc a materiál 40 tisíc. Dali jsme pozlatit kalichy a ciboria (Karát Gottwaldov). V Újezdě pod pekárnou u potoka jsme nechali postavit nový kříž (kameník Jar. Rumánek z Lidečka), kámen z Ostroměře za Hradcem Králové.

Mgr. Vladimír Měřinský

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘESŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

Závěrečný dokument Plenárního sněmu katolické církve v ČR

Sněmovní text č. 8 (desetiletí duchovní obnovy národa)

V závěrečném dokumentu plenárního sněmu katolické církve v ČR je mimo jiné řečeno a napsáno, že navazujeme na program Desetiletí duchovní obnovy národa etc. Tato návaznost má i své spojitosti a konotace jak ve směru k naší minulosti, tak zejména současnosti a budoucnosti. Tím chci zdůraznit, nebo i jinak řečeno akcentovat, že jde o problematiku naší církve v České republice. Věřím, že ten, kdo se do této úvahy začte, porozumí a najde souvislosti.

Jakými prostředky se má uskutečnit duchovní obnova? Křesťané chtějí z pokladu svých tradic – podle slov evangelia – vybírat „věci nové i staré“. Putování, modlitba, půst, studium, rozjímání a kázání zvěsti obsažené v Písmu i tradici, skutky tělesného i duchovního milosrdenství – to vše s našimi světcí může vypadat docela netradičně a nabýt nových forem, ale vždy si uchová původní smysl jako výraz ochoty vyjít vstříc ze zajetých kolejí a hledat Boží cestu, být věrný stopám Krista a jeho učedníků. Velký důraz je třeba klást na konkrétní iniciativy, službě životu – konkrétní pomoc starým, nemocným a postiženým, pomoc kněžím v pastoraci, zejména na odlehlých farách, či pokus nově objevit a naplnit smysl neděle a rytmus roku ap. Pro pokračování duchovní obnovy se doporučuje věnovat tématům Desetiletí

určité dny v roce, a to nejen formou promluv, ale formou bohoslužeb – bohoslužeb slova, biblických hodin, adorací, bohoslužeb pokání, společných nešpor, novén, triduí a vigílií atd. Má přinést obrodu liturgického života farností. Nemá se omezovat na kostel a liturgii. Témata Desetiletí duchovní obnovy inspirují modlitební, studijní a diskusní setkávání různých společenství, zvláště studentských kroužků. Jsou potřebná odborná setkání a semináře – některá témata volají po sociologické analýze (např. otázky životního stylu, trávení neděle, pracovní morálky, rodinného života, postojů k mravní výchově apod.), jiná se nabízejí spíše k uměleckému ztvárnění. Desetiletí nesmí zůstat věcí intelektuálních kruhů, musí hledat cesty k ještě širšímu ozdravnému působení v národě. Desetiletí našlo svůj výraz jak v miléniu smrti sv. Vojtěcha tak i na vstup a naši existenci ve 3. tisíciletí.

Sv. Vojtěch, tento první Čech na pražském biskupském stolci je prvním Evropanem naší krve, prvním pro naši katolicitu Čechem skutečně evropského významu, evropského citění a evropského formátu. Kardinál Tomášek ve svém poselství biskupům ho nazývá symbolem duchovní jednoty střední Evropy. Vojtěch nás spojuje s Poláky, kteří ho ctí jako národního patrona, stal se základním kamenem polského arcibiskupství a v jistém smyslu nezávislosti polského státu. Spojuje nás s Maďary, neboť upevnil ve víře jejich krále a národního patrona sv. Štěpána. Spojuje nás se Západem, zejména s Německem, kde studoval, s Itálií, kde pobýval a s Francií, kam putoval k hrobům světců. Spojuje nás však i s kulturou křesťanského Východu, neboť přál i slovanské liturgii, byl ovlivněn řeckým opatem Nilem; z Uherských klášterů pod patronací Vojtěchova druha Radly – Anastasia vycházely misie do Ruska.

Vojtěch byl mužem nesmírné kultury ducha, mírnosti, ale též plamenné opravdovosti. V době upevňování bohatství a světské moci církve vstupuje na svůj biskupský stolec symbolicky bosýma nohama. Nekompromisně vyžaduje od vládců respekt k člověku – staví se proti trhům s otroky, neváhá tepat zlořády duchovenstva a od všeho lidu žádat důsledný křesťanský život. Z jeho úst snad poprvé zazněla výzva k mravní opravdovosti, která pak jako červená nit prochází našimi dějinami a je klíčem ke smyslu naší národní identity. Je to linie všech „velkých Janů“ naší národní historie. Tato výzva k mravní opravdovosti se v různých podobách vynořuje v našich dějinách stále znovu, vyvádí z úpadku hořkosti a skepse. Dnes ji potřebujeme slyšet snad více než kdy jindy.

A nakonec nezapomeneme, že Vojtěchův osud je tragický. I v tom je významným symbolem našich dějin. Vojtěch zůstal svým národem nepochopený a nepřijatý, musel opětovně opouštět vlast a zemřel v cizině – jako několik velkých pražských arcibiskupů konče kardinálem Beranem a jako mnoho jiných významných osobností našeho národa. Vojtěchův osud je jakoby předznamenáním mnohých tragédií, napětí a rozkolů v našich dějinách. V napětí mezi národem a jeho pastýřem můžeme vidět i jisté předznamenání typicky českého napětí mezi nábožensko-církevní a národnostně-sociální dimenzí našeho života. Nejinak dnes, když se rozvíjí nenávislná kampaň ČSSD proti majetkovému narovnání státu s církvemi, když se mnozí netají obavami z vyhrocování proticírkevních nálad v české společnosti, což vedlo Českou biskupskou konferenci, Ekumenickou radu církví a Federaci Židovských obcí ke společnému prohlášení, v němž přirovnali počínání sociální demokracie k demagogické propagandě nacistů a komunistů.

Mgr. Vladimír Měřinský

Pořad bohoslužeb v září – farnost Újezd

1. září : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Jakůbkovy, syny Josefa a Františka, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za + Marii Ovesnou, rod. Rokytovu, Kučernákovu, duše v očistci a dar zdraví	Mě
2. září : Neděle 22. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + rodiče a děti Kamenčákovy, Šimonů, Frýželkovy, ochranu a pomoc Boží pro živé rodiny Za + Františka Kováře (<i>výroční mše sv.</i>) Za školní mládež (<i>začátek nového školního roku</i>) Za + rodiče z obou stran, Františka Strušku, dceru Marii a Boží ochranu pro živou rodinu	ŠF Mě Ra MJ
3. září : Pondělí Sv. Řehoře Velikého	17.35 Új.:	Za + Josefa Hlavičku, ote Rudolfa, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu	On
4. září : Úterý Ferie	19.00 Dr.:	Za + rodiče Machů, vnuka, rodiče Kostkovy, živou a + rodinu z obou stran	
5. září : Středa Ferie	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za rodiče Mozgvy, živou a + rodinu Za Karla Dubce, syna, dvoje rodiče, duše v očistci, dary Ducha sv. a Boží ochranu pro živé rodiny	Če
6. září : Čtvrtek Ferie	19.00 Dr.:	Za + rodiče Častulíkovy, Tkadlecovy, jejich rodiče, sourozence, švagry, švagrové, zete a Boží požehnání pro celou rodinu	
7. září : Pátek Sv. Melichara Grodeckého, kněze a muč.	15.30 Új.: 18.30 Sl.:	Za Jindřicha Strušku, živou a + rodinu Na poděkování Pánu Bohu, za živou a + rodinu Sedláčkovu a Petřů	MH
8. září : Sobota Svátek Narození Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.: 18.00 Dr.:	Za + rodiče Sucháčkovy, Chromíkovy, jejich + děti, snachu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rod. Za + rodiče Valdmanovy, dceru, duše v očistci a živou rodinu Za + Jana Machů, manžele Svobodovy, Jana Běloně a Boží požehnání pro živou rodinu	ŠF
9. září : Neděle 23. neděle v mezidobí <i>Pouť</i> <i>Panny Marie</i>	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.:	Za + Svatopluka Andrýska, rodiče z obou stran, celou + rodinu, duše v očistci a dary Ducha sv. pro živou rodinu Za rodiče Mikulkovy, syna, snachu, vnučku Irenu, + příbuzenstvo, duše v očistci a živou rodinu Za + Františka Kořenka, + syna Františka, ochranu	Ma Če Am ChV

<i>ve Vysokém Poli</i>	11.00 VP.:	a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky a poutníky	
10. září : Pondělí Bl. Karla Spinoly, kněze a mučedníka	17.35 Új.:	Za + rodiče Kuníčkovy, prarodiče Trčkovy, manžele Dočkalovy, s prosbou za dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu	On
11. září : Úterý Ferie	19.00 Dr.:	Za Františku Novákovu, rodiče z obou stran, rodiče Šeré, rodinu Kovaříkovu a dar zdraví pro živou rodinu	
12. září : Středa Jména Panny Marie	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Pavelkovy, jejich + dceru Marii, syna Josefa, + rodiče Králikovy a Boží ochranu pro živou rodinu Za + manžela, rodiče z obou stran a Boží ochranu pro živou rodinu	ChV
13. září : Čtvrtek Sv. Jana Zlatoústého.	19.00 Dr.:	Za + Zdeňku Staňkovu, Boženu Machů, jejího vnuka, dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu	
14. září : Pátek Svátek Povýšení svatého Kříže	15.30 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Šomanovy, Hušťovy, dva + syny a snachu, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Šustkovy, Opravilovy, Ludmilu Opravilovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	Ov
15. září : Sobota Panny Marie Bolestné	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za farníky Za + rodiče Josefa a Aloisii Martincovy, + dceru Annu s manželem, + rodinu Brachtlovu, Markovu, Kadlecou, jejich syna a duše v očištění	Ku
16. září : Neděle 24. neděle v mezidobí sv. Ludmily, mučednice	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Miloslava Zvončáka, bratra, švagrovou, švagry, rodiče a dar zdraví pro živé rodiny Za Jaromíra Mlýnka a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Galle, jejich rodiče, duše v očištění, ochranu Panny Marie a Boží požehnání pro živou rodinu Za živé a + Marie a Ludmily z Drnovic	Ma Če Am ChV
17. září : Pondělí Sv. Kornélia a Cypriána, mučedníků	17.35 Új.:	Za Františka a Annu Kuníčkovy, Josefa a Zdeňku Dočkalovy, stařečky Trčkovy, dva syny a živou rodinu	On
18. září : Úterý Ferie	19.00 Dr.:	Za farníky	
19. září : Středa Sv. Januária,	17.35 Új.:	Za + manžele Vojtáskovy, Kedrovy, Frýželkovy, duše v očištění a živou rodinu	MJ

biskupa a mučedníka	18.30 Sl.:	Za + Karla Mozgvu, + tatínka, bratra, + rodiče Bělaškovy a dar zdraví pro živou rodinu	
20. září : Čtvrtek Sv. Ondřeje, Pavla a druhů mučedníků	19.00 Dr.:	Za + rodinu Žákovu, Chalupovu, duše v očistci, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu	
21. září : Pátek Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty	15.30 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Andělu Drábkovu, rodiče Drábkovy, Pavelkovy, Ďulíkovy, Zichovy, Vladimíra Zichu, dceru Leničku a dar zdraví pro živou rodinu Za prarodiče Šenovské, syny, dceru, rodiče Plškovy, neteř Petru a dar zdraví pro živou rodinu	An
22. září : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za živou a + rodinu Ambruzovu, Kovářovu, Drgovu a Semelovu Za + Václava Šimáka, dvoje rodiče, jejich + děti a živou rodinu	Mě
23. září : Neděle 25. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Pavla Kozubíka (<i>výroční mše sv.</i>) Za + Miroslava Sedláře (<i>výroční mše sv.</i>) Za + Dagmar Čvandovou, její sestru, prarodiče Čvandovy a Benešovy a milost Boží pro živou rodinu Za + rodiče Trčkovy, duše v očistci, ochranu a Boží pomoc pro živou rodinu	ŠF Mě Ra MJ
24. září : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + Ludmilu Košťálovu, rodinu Strečanskou, Kollárovu, Štefkovu s prosbou o dar zdraví, Boží požehnání a dary Ducha sv. pro živou rodinu	On
25. září : Úterý Ferie	19.00 Dr.:	Za + rodiče Stružkovy, Františka Kořenka, rodiče z obou stran, sourozence, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu	
26. září : Středa Sv. Kosmy a Damiána, mučedníků	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za Františka Urubka, jeho rodiče, rodiče Mikuláškovy, jejich + děti, neteř Marii, dar zdraví a Boží ochranu pro živé rodiny Za + Miroslava Švihla, sestru Boženu, duše v očistci a ochranu P. Marie pro živou rodinu	Če
27. září : Čtvrtek Sv. Vincence Z Paula, kněze	19.00 Dr.:	Na dobrý úmysl	
28. září : Pátek Slavnost SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Františka Rašku, jeho rodiče, rodiče Bulíčkovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny Za + rodiče Kozubíkovy, syna Petra, dvoje prarodiče a Boží požehnání pro živou rodinu	MH MJ

patrona českého národa	19.00 Dr.:	Za + Marii Častulíkovu (výroční mše svatá)	
29. září : Sobota Sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za rodiče Hlavičkovy, Machů, duše v očistci a dar zdraví pro živé rodiny Za + rodinu Orsákovu a Mozgovou	ŠF
30. září : Neděle 26. neděle v mezidobí Sv. Jeronýma, kněze	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Ke cti sv. Václava za občany Loučky Za + Františka Pavelku, dva bratry, + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Jana Machů, SM. Emanuela, Annu a Fr. Machů, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za + Josefa Bodláka a bratra Jana s manželkou	An Ma MF KJ

Pořad bohoslužeb v září – farnost Horní Lhota

1. září : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.45	Za + Josefa Boráně, rodiče z obou stran, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu
2. září : Neděle 22. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Na poděkování Pánu Bohu u příležitosti životního jubilea, + Emila Vodičku, rodiče Šuštkovy, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Za školní mládež (<i>začátek nového školního roku</i>)
6. září : Čtvrtek Ferie	16.00	Za živou a + rodinu Schovajsovu a Šuštkovu
7. září : Pátek Sv. Melichara Grodeckého, kněze	17.45	Za + Františku a Aloise Pláškovy, rodiče z obou stran a duše v očistci
8. září : Sobota Svátek Narození Panny Marie	17.45	Za + Aloise Váňu, dvoje rodiče, dceru Miladu, dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu
9. září : Neděle 23. neděle v mezidobí <i>Pouť Panny Marie ve Vysokém Poli</i>	6.55 9.30	Za dvoje + rodiče, duše v očistci a živou rodinu Za + rodiče Hubáčkovy, dva syny, živou a + rodinu
10. září : Pondělí Bl. Karla Spinoly	19.00	<i>Sehradice: Za zdraví a požehnání dětí s rodinami</i>
13. září : Čtvrtek Sv. Jana Zlatoústého, biskupa a uč. církve	16.00	Za + rodiče Aloise a Helenu Šenovské, duše v očistci, pomoc a Boží ochranu pro celou živou rodinu
15. září : Sobota	17.45	Za + Vladislava Mikuláška, Františka Petráše, Jaroslavu

Panny Marie Bolestné		Pavličkovu, jejich sourozence, rodiče z obou stran, živou i + rodinu
16. září : Neděle 24. neděle v mezidobí sv. Ludmily, mučednice <i>Panny Marie</i> <i>Bolestné na Ploštině</i>	6.55 9.30	Za + Jiřinu a Václava Havránkovy, dceru Věru, rodinu Žákovu, jejich dva syny, Boží požehnání a ochranu pro živou rodinu Za + Františka Žáčka, jeho syna Milana, duše v očistci, Boží pomoc a ochranu pro celou živou rodinu
20. září : Čtvrtek Sv. Ondřeje, Pavla a druhů mučedníků	16.00	Za + Olgu Hověžákovu, dvoje rodiče, dar zdraví a Boží ochranu pro živé rodiny
22. září : Sobota Sobotní památka P M	17.45	Za Vladimíra Petruva, tetu, rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro celou živou rodinu
23. září : Neděle 25. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + rodiče Váňovy, Kozubíkovy, jejich dcery Věru Mlýnkovu a Marii Semelovu s prosbou o Boží ochranu pro živou rodinu Za farníky (sv. křest)
24. září : Pondělí Ferie	19.00	<i>Sehradice:</i> Za živou a + rodinu Bližňákovu, + rodiče Majzlíkovy, dva bratry, + Stanislava Kuželu a rodiče
27. září : Čtvrtek Sv. Vincene z Paula, kněze	16.00	Za rodiče Rakovy, syna a živou rodinu
28. září : Pátek Slavnost SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA,	17.45	Za + rodinu Valáškovu, Latinákovu a Lidku Mikovčákovu
29. září : Sobota Sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů	17.45	Za Josefa Kráčalíka, sourozence, rodiče a Boží ochranu pro celou živou rodinu
30. září : Neděle 26. neděle v mezidobí Sv. Jeronýma	6.55 9.30	Za živou a + rodinu Řehákovu a Roubalíkovu Za Václava a Anuu Maňasovy, rodiče z obou stran a celou živou rodinu

Jména z kancionálu II.

(pokračování)

Klee Antonín Václav (1864-1912)

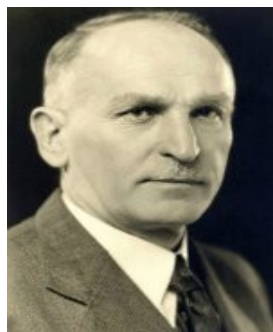
Narodil se 27.května 1864 v Soběslavi. Po studiích na učitelském ústavu působil jako učitel na různých místech v Jižních Čechách a věnoval se hudbě, zejména varhanické činnosti, což v té době bylo nedílnou součástí kantorského povolání. Vychoval velké množství život farností č. 9/2012

lidových hudebníků a zanechal velké množství drobných duchovních skladeb, které skládal pro potřeby kůrů, na nichž působil. Zemřel 27.května 1912 v Sušici krátce před 48. narozeninami. Do Kancionálu je zařazena jeho vánoční koleda na slova básníka Otokara Březiny Poslyšte, bratři jen.

P. Kudr Karel (1914 – 1981)

Tento katolický kněz a pedagog se narodil 17. ledna 1914 v italském Pola. Věnoval se hudební činnosti a dodnes se hrají a zpívají např. jeho Pašije podle sv. Lukáše - tyto pašije byly původně napsány pro amatérské zpěváky s necvičenými hlasy, kteří mnohdy neuměli číst ani noty, takže zpívali proto převážně podle sluchu. Jednotlivé party byly rozděleny mezi několik osob – kromě postavy Evangelisty a Krista zde vystupují Pilát, Petr, Jidáš, Velekněz, vojáci, služka, Pilátova žena, sbor zpívá zástupy. Ve vatikánském nakladatelství Editions Vaticanae and diversas occasiones a v reedici ve Vyšehradu vyšly pak jeho Cantus chorales. Mimo působení v duchovní správě za pražskou diecézi pracoval v redakční radě jednotného Kancionálu a podílel se na řadě varhanních doprovodů k písním v něm zařazených. Zemřel 20. srpna 1991 v Praze. V Kancionálu jsou uvedeny jeho varhanní doprovody k písním: český nápěv k rorátní písni Ejhle Hospodin přijde, k adventním písním Mnozí spravedliví..., Vládce světa..., Panno blahoslavená, Chvalme Boha vesele, Vítej, milý Jezu Kriste, Radostné děťátko, Ty jsi, Kriste, Boží Syn, Z milosti tak hojné, Co již dávni proroci a Vesele zpívejme; k postním písním Hořké muky, Kristus příklad pokory a Kriste Králi, dárce spásy, k velikonoční písním Raduj se a vesel a Základ církve pevná skála; k jednomu z nápěvů písně Sione, chval Spasitele a k misijní písni Bůh ti tento život dal.

Kunc Jan (1883-1976)

Hudební skladatel, kritik a pedagog se narozený 27.3. 1883 v Doubravicích nad Svitavou, známý rovněž pod pseudonymem K. Jánoš a uváděný jako první životopisec Leoše Janáčka studoval v letech 1898 – 1902 Učitelství ústav v Brně. Při tom v letech 1901 – 1903 absolvoval Varhanickou školu v Brně a posléze rozšířil své hudební vzdělání v letech 1905-1906 na Konzervatoři v Praze.

Vyučoval na základních a středních školách v Brně (od roku 1902), rovněž na Varhanické škole (1910–1913) hru partitur a instrumentace a na hudební škole Besedy Brněnské (1908–1911, 1915–1917), Přispíval do Hudební revue (1911–1917) a do Lidových novin (1909–1918). V letech 1918 – 1919 byl korepeditorem pražského Národního divadla. (1918–1919), po té se stává správcem Státní konzervatoře v Brně a v letech, 1923–1945 jejím ředitelem. V období 1947–1948 je děkanem a profesorem kompozice na Janáčkově akademii múzických umění, po té pak učitelem na pedagogické fakultě brněnské univerzity (1948–1952). Byl nositelem vyznamenání Za vynikající práci (1968) a titulu Zasloužilý umělec (1969). Je autorem skladeb klavírních, houslových, komorních, orchestrálních i duchovních písní. K nejznámějším patří antifona Kristus vítězí. Kristus kraluje.... , která se stala znělkou Radia Vatikán a je uvedena i v Kancionálu.

Doc. Dr. Kunetka František Th. D. (1945)

Doc. Dr. František Kunetka se narodil 26. listopadu 1945 v Olomouci. Po maturitě na SVVŠ v Olomouci – Hejčíně studoval na varhanním oddělení Konzervatoře v Brně. Studium ukončil absolutoriem v roce 1969. V letech 1969-1974 studoval teologii na Cyrilometodějské teologické fakultě v Olomouci jako člen řeholní kongregace Salesiánů Dona Bosca byl v roce 1974 vysvěcen na kněze. V letech 1983-1990 konal postgraduální studium v oboru liturgiky na Philosophisch - theologisches Studium v Erfurtu. Titul licenciáta teologie (ThLic.) mu byl udělen na Universita Pontificia Salesiana v Římě.

V roce 1991 dosáhl doktorátu v oboru teologie na obnovené CMTF UP v Olomouci, když složil rigorózní zkoušku a obhájil disertační práci. V roce 1993 se před vědeckou radou CMTF UP habilitoval a byl mu udělen vědecko-pedagogický titul docent v oboru liturgika.

V letech 1974-1993 působil jako duchovní v různých farnostech severní Moravy (Zábřeh, Branná, Ostružná, Nové Losiny, Jindřichov, Čeladná, Kunčice p. O., Karlovec, Razová, Roudno, Leskovec n. M.). V současnosti je kaplanem farnosti Povýšení sv. kříže v Prostějově. V letech 1983-1989 vyučoval liturgiku na neoficiálním studiu teologie organizovaném Českou salesiánskou provincií. V letech 1978-1988 působil jako lektor na kurzech liturgické hudby pro varhaníky, sbormistry a členy schol, pořádaných Hudební sekcí Liturgické komise arcidiecéze olomoucké. V roce 1990 byl jmenován odborným asistentem v oboru liturgika na CMTF UP, od roku 1993 zde působí jako docent. Od roku 1993 až dodnes je zde vedoucím Katedry liturgické teologie. V letech 1991-1997 zastával funkci proděkana pro studijní a pedagogické záležitosti. V současné době je členem subkomise pro sakrální umění při Liturgické komisi arcidiecéze olomoucké. V Kancionálu je autorem varhanního doprovodu k písni Vezmi si , Pane.

*František Čech
Pokračování příště*

ZPRÁVY A INFORMACE

Jmenování nových pomocníků k podávání svatého přijímání. Otec arcibiskup Jan udělil dvěma studentům z újezdské farnosti povolení podávat svaté přijímání sobě i ostatním věřícím, vystavit Nejsvětější svátost na začátek adorace v kostele a donášet eucharistii nemocným domů. Robert Večeřa a Vojtěch Chupík přijali toto pověření slavnostně při mši svaté v neděli 26. srpna 2012. V újezdské farnosti máme v současné době šest těchto pomocníků (Josef Machů, Petr Pavelka, Pavel Heinz, Robert Černobila, Robert Večeřa a Vojtěch Chupík). Ve farnosti Horní Lhota jsou čtyři (Jan Machů, Miroslav Malota, Mgr.

Václav Ulrich, Ing. Zdeněk Šenovský). Podmínkou k získání tohoto povolení podávat svaté přijímání je láska k Pánu Ježíši svátostnému, ochota pomáhat ve farnosti, absolvovat kurz pastoračních pomocníků, alespoň jednou za dva roky zúčastnit se duchovní obnovy.

Pouť na Turzovku připravujeme na slavnost svatého Václava – 28. září. Přihlásit se je možné v sakristii, nebo u paní Svatavy Machů (tel. 725104080). Odjezd jako obvykle z Drnovic v 6.00

Program: 9.00 křížová cesta z Turzovky na horu
Živčák 11.00 mše svatá

Odpoledne Mariánské
večeřadlo

Pro ty, kteří si netroufají na cestu pěšky, pojede autobus až nahoru. Křížová cesta lesem není náročná, stoupání je *Kaplička na Živčákové hoře na Turzovce* mírné, jde se pomalu. Cena: 250 Kč

Příprava na biřmování bude pokračovat v měsíci září. Duchovní obnova pro biřmovance bude 21. – 23.9. v Břežanech a 28. – 30.9. v Rajnochovicích. V pátek 7.9. v 19.00 hodin má přípravu skupina I. – Drnovice, v sobotu 8.9. v 19.00 skupina III. na faře v Újezdě. Skupina IV. 14.9. Ostatní bude včas oznámeno.

Sbírka na opravy újezdského kostela bude oproti hlášení o týden později – v neděli 16. září.

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelech újezdské farnosti
v září 2012

Dat. :	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
1.9.:	14.	10.	15.
8.9.:	15.	11.	16.
15.9.:	16.	1.	1.
22.9.:	17.	2.	2.
29.9.:	18.	3.	3.

ŽIVOT FARNOSTÍ Měsíčník farností. Vydává: Řím. katol. farnost v Újezdě a Horní Lhotě pro vnitřní potřebu svých farníků. Adresa: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5, tel./fax: 577350293; mobil: 731619849; 603154041; mail: rkf.ujezd@volny.cz. Webové stránky: www.rkf-ujezd.info; rkf-hornilhota.info. Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce.